

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 477. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm25669/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

som muelig, og gik end den Hannibal'ske Krig som i Kængdrag, var det dog ingenlunds den gamle Scipios Skold, thi, Kiandt han havde tabt Hæren, der nu engang var bestemt til Spanien, gaae sin Gang med hans Breder, kyndte han sig dog med Hæd han i en Hast kunde staae sammen, over Po til Tessino, og forstillede sine Tropper, at det var jo egentlig med en Flot af deres opsættelige Slaver, som alt havde skattet til dem i mange Aar, Romerne her skulde fægte, saa Modet kom af sig selv, og tvivlsom kunde Seieren saameget mindre være, som Hannibal, (særligvis, kun havde en uset Krønig af sin Hær tilbage, der vilde styre emfald, saasaaat Man blæste paa den *).

At Hannibal ikke var det saa sikker i sin Sag, ser Man strax paa det indrige Mine-Epil, han søgte for sine Barbare, og stræbte end yderligere at forklare dem. Ikke blot Livius men ogsaa Polyb fortæller nemlig, at han lod Hæren staae Kreds om de Galliske Fanger, som han med Tid havde belagt med svære Lænker, halskædet og udsættet, og lod nu spørge: hvem af dem der havde Lust til at kæmpe paa Liv og Død om de raske Heste og kostbare Rustninger, de saae i Kredsen? Det vilde de naturligtvis Alle, og misundte ikke blot dem, der vandt Prisen, men alle dem, Lodden traf og befriede i ethvert Tilfælde saa den nærværende Kval, og hvem der ikke selv kunde giere Anvendelsen, hørde nu af Hannibal's egen Mund, at heri skulde hans Leie-Tropper spille sig, og komme vel ihu, at Seieren gav Rigdom og Døden Frihed, men Romerne Slave-Kænkter, som det, med Myrene og Havet omkring sig, var aabens bar umuligt for Spanier og Afrikaner at undgaae med Flugten **).

Derpaa fødte Hærens sammen for første Gang, men

*) Polyb III. 40—41, 49, 61, 64, Livius XXI. 17, 39—41.

**) Polyb III. 62—63, Livius XXI. 42—44.

